

Dag den udebliver efter rette Færdag; thi en saadan daglig Mulct for det Tyende, der kommer for seent i Tjenesten, men dog modtages, lader sig meget godt forene med en Ret for Husbonden til ikke at modtage det, sfr. Udkastet § 18. Derimod maa, efter den nugældende Lovgivning for Landet, Husbonden anses pligtig at afvente et udeblivende Tyende i 8 Dage, da det først, naar det udebliver i længere Tid, skal, ifølge Forordn. af 25de Marts 1791 § 7, have sin Tjeneste forbrudt.

Hvad iøvrigt Virkningerne af et Tyendes Udeblivelse angaaer, er først skielnet imellem, om det dog senere modtages af Husbonden eller ikke. I forstævnte Tilfælde er det naturligt, at Tyendet dog ikke kan have Fordring paa Løn eller Kostpenge for den Tid, det er udeblevet af Tjenesten. Derhos er vedligeholdt den Bestemmelse i Placaten af 3die December 1755 § 2 og Forordn. af 25de Marts 1791 § 7, at Tyendet, naar Udeblivelsen kan tilregnes det, skal betale en vis Mulct for hver Dag, det er udeblevet, hvilken Mulct, der nu er i Kjøbenhavn 3 Mk. og paa Landet 2 Mk., er bestemt til at skulle være overalt $\frac{1}{2}$ Rbd. for hver Dag. Efter de anførte Love skal den halve Deel af Bøderne tilfalde Husbonden, men dette er, da private Bøder ikke pleie at fastsættes i den nyere Lovgivning, udeladt, hvoraf følger, at den almindelige Regel om Bøder i Politiefager forsaavidt kommer til Anvendelse, sfr. Placaten af 19de Februar 1819. Desuagtet har man troet at kunne beholde den Forfrist, at Bøderne kunne indeholdes i Tyendets Løn.

Der næst er der, forsaavidt Tyendet aldeles udebliver, eller det kommer for seent og ikke modtages af Husbonden, atter skielnet mellem, om det har en lovlig Undskyldning for at blive borte eller ikke. Har det ingen saadan Undskyldning, er der paalagt det deels Erstatning til Husbonden og deels Straf. Erstatningen bestaaer i at tilbagebetale Fæstpengene og erlægge halvt saa meget, som Lønnen udgjør for den vedtagne Tjenestetid, altsaa ordentligviis et Fjerdingaars Løn. Dette stemmer ganske med L. 3—19—14, der endnu er gjældende i Kjøbstæderne med Undtagelse af

Kjøbenhavn. I sidstnævnte By forbryder Tyendet et halvt Mars Løn, men Husbonden erholder dog kun Halvdelen deraf, altsaa $\frac{1}{4}$ Mars Løn, hvormod den anden Halvdeel er en Bød til Politiekassen, Placaten af 3die Decbr. 1755 § 6. Paa Landet skal Tyendet betale $\frac{1}{4}$ Mars Løn, hvoraf den halve Deel tilfalder Husbonden, Forordn. af 25de Marts 1791 § 7, hvilken Bestemmelse ikke harmonerer vel med samme Forordnings § 9, der fastsætter, at det Tyende, som uden lovlig Marsag forlader sin Tjeneste, skal til Husbonden have forbrudt endog et halvt Mars Løn, foruden ellers at straffes.

Naar Tyendet har paataget sig en usædvanlig lang Tjenestetid, kunde Erstatningen til Husbonden blive usforholdsmæssig stor, (hvis den skulde beregnes paa ovenanførte Maade efter Lønnen for hele Tjenestetiden, hvorfor er tilføjet, at Erstatningen ingenfinde skal udgjøre mere end et halvt Mars Løn.

Straffen er foreslaaet til Bøder fra 2 til 20 Rbd. For at der kan tages tilbørligt Hensyn til de undskyldende, om et retfærdiggjørende, Grunde til Udeblivelsen, og for at Mulcten, naar Tjenestetiden er kort, saasom maa nedviis, og Forholdet altsaa er af en løsere Bessaffenhed, ikke skal blive usforholdsmæssigt stor, er det nødvendigt, at den ringeste Grad af Mulcten sættes temmelig lavt, men derhos er der, for at der dog kan have noget Haab om, at Diemedet med Straffen vil opnaaes, tilføjet, at Bøden kun under særdeles formildende Omstændigheder maa være mindre end halvt imod det Beløb, der forbrydes til Husbonden. At den saaledes sættes i Forhold til, hvad der skal betales til Husbonden, er overensstemmende med Placaten af 3die December 1755 § 6 og Forordningen af 25de Marts 1791 § 7; men disse Love tilføiede intet Hensyn til undskyldende og skærpene Omstændigheder.

At et qvindeligt Tyende vil indgaae Egteskab, er ikke lovlig Grund til at bryde en afsluttet Tyendecontract, sfr. Placat af 3die December 1755 § 4, Canc. Prom. af 4de August 1798. Naar det imidlertid anmelder det, førend Tjenesten skulde tiltrædes, og Egteskabet virkelig indgaaes for den vedtagne